

BYSTRÉ HLAVY

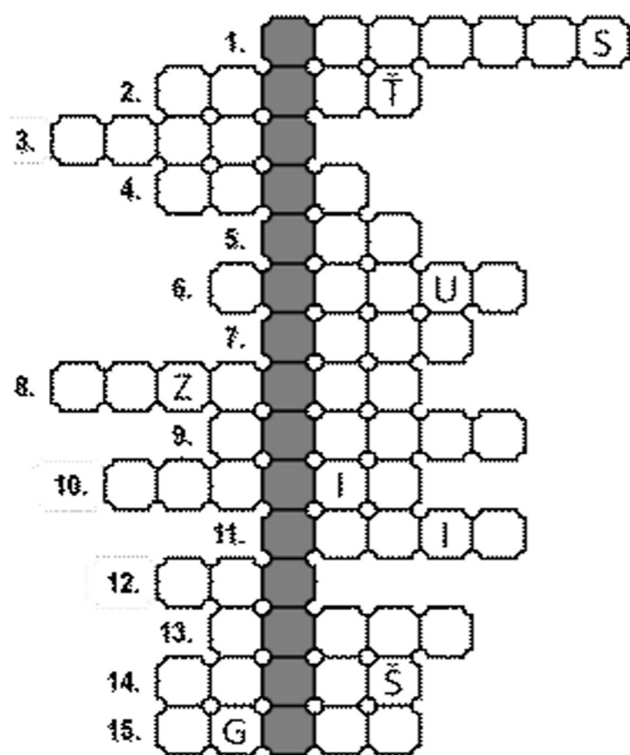
PRO NEJMENŠÍ

TÁBOR. Děti se chystají na tábor. Co s sebou budou potřebovat?

Obrázky klipart: www.nezbeda.cz

PRO STARŠÍ KŘÍŽOVKA.

1. král, který vládl v době Ježíšova narození
2. místo, kde se Ježíš 40 dní modlil
3. bratr Marie a Marty, kterého Ježíš vzkřísil
4. panovník v království
5. muž, který postavil archu
6. evangelista
7. apoštol, první z dvanácti učedníků
8. město Ježíšova dětství
9. svátky Ježíšova narození
10. roční období
11. chlapec, který přemohl Goliáše
12. syn Zachariáše a Alžběty
13. apoštol, který Ježíše zradil
14. muž, kterého spolkla velká ryba
15. místo, kam utekli Josef s Marií po Ježíšově narození

Klára Špunt Zelinková

9

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Miluj celé Boží stvoření,
potom také pochopíš Boží tajemství ve všech věcech.*

Josef Maureder

Úvodní slovo

Poněkud s údivem zjišťuji, že jsem se dožil konce školního roku. Byl pro mne výrazně jiný než po předchozích dvaceti letech, kdy to byla právě škola, která dávala mému životu základní rytmus. Na prázdniny jsem se těšil stejně, možná víc, jak naši nepomocenší studenti. Po jejich odjezdu na prázdniny to v Nepomucenu bývalo málem jako v poustevně.

Předpokládám, že u sv. Tomáše mi poustevničení nehrozí, i když jistě mnozí farníci odjedou se svými rodinami na zaslouženou dovolenou (ať se vám vydaří!).

Pán Ježíš ovšem v podobné situaci, když se totiž chtěl se svými učedníky stáhnout do ústraní, zjistil, že to nepůjde. Starost o zástupy byla přednější (Mk 6,31-34). A tak pokud vám různé povinnosti a starosti připraví dovolenou spíše pracovní, nezuňte, nejste v tom sami (a můžete být třeba ušetření některých specifických traumat, hlavně toho z návratu ☺). A Boží pokoj není vázaný na pracovní volno ...

Srdečně ... Váš farář Jan Mráz

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• V neděli 22. června 2014 proběhne ve všech farnostech brněnské diecéze **sbírka na bohoslovce**. Všem dárcům děkujeme.

• **Rozloučení se školním rokem a přivítání prázdnin**. Ve středu 25. 6. společně oslavíme poslední „dětskou“ mši sv. v tomto školním roce. Po mši následuje v kapli kostela program pro děti + hry + chutné pohoštění. Zveme všechny děti spolu s rodiči!

• **Kněžské svěcení**. V sobotu 28. června 2014 v 9.00 hodin přijme v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně z rukou biskupa Vojtěcha Cikrleho kněžské svěcení šest jáhnů: Karel Adamec z farnosti Olešnice na Moravě, Bc. Václav Hejč z farnosti Sloup v Moravském krasu, Martin Hönig z farnosti Letovice, Michal Seknička z farnosti Velké Meziříčí, Ing. Jaroslav Sojka z farnosti Deblín a Tomáš Šíma z farnosti Obyčtov.

• V sobotu 14. června 2014 udělil v kostele Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna pražský pomocný biskup Karel Herbst **kněžské svěcení Ladislavu Bandouchovi, SDB** z farnosti Křenovice u Slavkova.

• V neděli 29. 6. 2014, v **den slavnosti sv. Petra a Pavla**, hlavních patronů brněnské diecéze, bude v 10.30 slavit pontifikální bohoslužbu v katedrále sv. Petra a Pavla apoštolský nuncius v České republice Mons. Giuseppe Leanza, který přijal pozvání otce biskupa Vojtěcha.

• V pátek 27. června je **slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**. Jako odpověď na přání Svatého Otce bude po večerní mši svaté hodinová tichá adorace za posvěcení kněží. Ve stejnou hodinu jako u nás (17.30) bude biskup Vojtěch slavit pontifikální mši svatou v katedrále.

• V den slavnosti **svatých Cyrila a Metoděje**, v sobotu 5. července 2014, bude v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně slavena bohoslužba v 9.00 hodin. V našem kostele budou bohoslužby v 7.00, v 9.00 a v 17.30 (i večerní mše sv. bude ze slavnosti, pro účastníky však může být splněním nedělní povinnosti).

• **Charismatická konference** se bude konat na brněnském výstavišti ve dnech 9. až 13. července 2014. Tento již 25. ročník konference provází citát z Lukášova evangelia „Pane, nauč nás modlit se“ (Lk 11,1). Konference bude zahájena ve středu 9. 7. 2014 v 19.00 hodin mší svatou v katedrále na Petrově, hlavním

Ondra ví, že teď se možná rozhoduje o celých jeho prázdninách, o tom, zda ho místní kluci přijmou mezi sebe, nebo jestli bude jednou provždy oceňován jako zbabělec. Měl by skočit! Zvládne to, vždyť plavat umí dobře! Ondra se podívá dolů a zatočí se mu hlava.

Na druhém břehu poskakuje a hulajdá banda vesnických kluků: „No tak skoč! Skoč! Čeho se bojíš? Nic to není!“ Ondra cítí, že se mu začínají třást nohy a zvedá se mu žaludek. Prudce se obrací a slézá dolů za posměšného chechtotu obecnstva na druhém břehu. Ale vtom vše přehluší pronikavý výkřik: „Pomóóc! Alenka se topí!“ Volání se nese přes rybník z rákosím zarostlé zátoky, kam se chodí koupat holky. Několik kluků hned skočilo do vody, ale Ondra vidí, že on to má k zátoce mnohem blíž. Dvěma skoky je zpátky na plošince a odráží se: „Pane Ježíši, pomoz mi. Té holce jde možná o život.“ Zdá se mu, že nekonečně dlouho letí vzduchem, ale to už nohy prořízly vodní hladinu, nepříjemný pocit v žaludku se stupňuje, ale Ondra to ani nevnímá. Rychle se vynořuje, pořádný nádech a ostrým kraulem míří k zátoce. Ano, támhle se něco mele. Ondra se potápí – škoda, že nemá brýle! Malá sebou zoufale plácá, ale pak se ho chytne a drží se jak klíště. „Taková přtavá holka a málem by mě stáhla dolů,“ udiveně

bleskne Ondrovi hlavou. Nakonec se mu ale podaří děvčátko správně uchopit a zanedlouho už unaveně oddychuje na pískové pláži ukryté v rákosí, zatímco holky se shlukly kolem Alenky. Děvčátko vykašlává vodu a přitom ještě stihne brečet. Za chvíli je však zabalená do teplé deky, v ruce má tatrunku a na tváři se objevil úsměv. To už z vody vylézají první kluci v čele s Markem, vysokým do hněda opáleným a všeobecně uznávaným vůdcem party. Jedním pohledem zkontroloval situaci a obrátil se k Ondrovi: „Seš fakt frajer! Jak´s ji vytáh?“ „V pohodě. Hlavně že jsem jí nemusel dávat umělý dýchání z úst do úst,“ směje se Ondra. I kluci se rozřechali a Marek ho plácl do zad: „Seš vážně dobrej. Večer děláme oheň ve starým lomu, kdybys chtěl přijít.“

„Jo, jasně, že dojdou,“ kývne Ondra jakoby nic, ale radost mu blýskne v očích. Díky, Pane! A hned následuje i vděčnost mamince – ta mu přece kladla na srdce, aby o prázdninách nezapomínal na modlitbu, nejen tu obvyklou ranní a večerní, ale i tu celodenní, jež zdánlivě probleskne jen občas, ale díky níž žijeme v blízkosti našeho nejlepšího kamaráda, brášky a táty v jednom.

Marie Sojka Veselá

Pozn. red.: Jedinou stoprocentně pravdivou reklamou na 3 v 1 propagujeme vždy, když děláme kříž.

Rok víry ve Svaté zemi

Dokončení

Vraťme se však ještě k závěrečné nedělní mši svaté naší Národní pouti, konané v závěru Roku víry, vyhlášeného Benediktem XVI. u příležitosti 50. výročí zahájení II. vatikánského koncilu, v uzavřeném areálu francouzských řeholníků. V krásné zahradě nedaleko Božího hrobu stojí kostel sv. Anny, vybudovaný na místě, kde žili rodiče Panny Marie – sv. Anna a Jáchym. Mottem této poslední společné mše svaté v rámci Národní poutě byl verš z Janova evangelia: „Já jsem vzkříšení a život“ (Jan 11,25a). Naplnění radostí z konečného Kristova vítězství jsme se ještě naposledy vrátili k rozloučení do blízkého Božího hrobu.

Během tří Národních poutí jsme se setkávali s našimi biskupy, kněžími a dalšími poutníky z naší země. Při rozhovoru s českobudějovickým biskupem Pavlem Posádem jsme s Hankou zatoužili ještě alespoň jednou Svatou zemi navštívit. Tento náš dřívější farář (farnost sv. Tomáše v Brně), nebyl zdaleka jediným známým, s nímž jsme se setkali a alespoň v krátkosti pohovořili. S pěstouny, kněžími, biskupy a dalšími známými jsme se setkávali především během Národních poutí. Vzpomínám na paní Březinovou ze sloupské farnosti, manžele Klíčovy

– pěstouny za Zlína, Marušku z Uherského Ostrohu, pana Havlíka z Kolpingova díla a další a další.

Večer jsme nasedli v Tel-Avivu do Boeingu a vrátili se domů.

A tak skončilo osm dnů. Osm blahoslavených dnů. Možná jsme se i „proměnili“, v každém případě jsme k tomu měli dostatek příležitostí.

PS1: Na závěr děkuji celé osádce našeho autobusu: Proglasákům, židenickým a tomáškovským farníkům a dalším účastníkům ze střední a severní Moravy a Čech, za úžasné společenství. Hodně jsem od vás všech dostal, doufám, že správně uložil a že z přijatého bohatství dokážu i rozdávat.

PS2: V Brně po přečtení slova brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho k ukončení Roku víry jsem si uvědomil, že „víra i když je osobní, nikdy není soukromou záležitostí“. A tak přeji nám všem (a především sobě), abychom nesoukromničili, ale spolužili naplnění radostí a pokojem křesťanského společenství.

Miroslav Opatřil

POVÍDKA

Ondra stojí na skále nad rybníkem a po zádech mu přebíhá mráz, přestože ho do nohou pálí kamenná plošina vyhlazená několika generacemi odvážných skokanů.

celebrantem bude biskup Vojtěch Cikrle. Podrobné informace, program konference a on-line přihlašování na <http://konference.cho.cz/>

• **V úterý 15. července budeme v naší farnosti mít adorační den.** Vyzýváme všechny, kdo budou tou dobou v Brně, udělejte si čas a zastavte se alespoň na chvíli k modlitbě před Eucharistií. Bližší informace budou v ohláškách v neděli 13. července a na vývěsce.

• **Přechodná změna místa stále zpovědní služby v Brně.** Z důvodu rekonstrukce bude kostel sv. Maří Magdaleny v Brně od pondělí 16. června 2014 do soboty 13. září 2014 uzavřen. Během této doby bude stálá zpovědní služba zajištěna ve zpovědní místnosti v katedrále sv. Petra a Pavla na Petrově, a to v obvyklém rozsahu, tedy v pracovní dny pondělí až pátek od 9.00 do 16.30 hodin. Více na <http://www.biskupstvi.cz/zpovedni-sluzba>.

• **Redakce farního časopisu Tomášek** vám děkuje za příspěvky, fotografie a projevy podpory. Přejeme vám všem prázdniny plné radostných zážitků. Ke všem farníkům máme prosbu. Nebojte se napsat příspěvek a poslat nám ho. Začněte tím, že se s námi podělíte o zážitky z prázdnin. Uzávěrka dalšího čísla je 14. září. Děkujeme.

Národní pouť rodin

Milé rodiny, Česká biskupská konference vás srdečně zve na Národní pouť rodin, která se bude konat 29. – 30. srpna 2014 ve Žďáru nad Sázavou v areálu zámku.

Pouť je určena nejen rodinám s malými dětmi, ale všem, kdo chtějí užitečně a příjemně prožít poslední prázdninový víkend. S nabídkou bohatého programu je možno se seznámit na letáčcích i na webových stránkách www.narodnipoutrodin.cz, kde budou postupně zveřejňovány všechny související informace.

K přípravě na pouť najdete na těchto webových stránkách také katecheze pro děti, mládež i rodiče, které mohou být povzbuzením i pro ty z vás, kteří se z jakýchkoli důvodů nebudete moci pouti zúčastnit.

Cílem Národní pouti rodin je v rámci oslav Roku rodiny vzájemně se sdílet, inspirovat a přispět k odvaze prohlubovat společenství církve, které je stálým místem pozvání pro všechny.

Odpovědnost nás všech

Letos máme v brněnské diecézi šest nových kněží. Je to velká radost, ale i velká odpovědnost. Proč?

Zároveň totiž mnozí z kněžské služby odcházejí. Je velmi důležité, aby naši pochopení a přátelství u nás věřících. Ale jak často slyšíme v jiných souvislostech, důležitější je prevence. Je velmi snadné říci: byl ve farnosti, kde se to opravdu nedalo vydržet, byl špatně umístěn. Ne, myslím, že odpovědní jsme my všichni, kteří jsme nedokázali vytvořit rodinu, ve které by se dalo žít. Obdivuji svého muže, že již třicet let žije s osobou tak nevyrovnanou a labilní jako jsem já. Trochu mu to vrátím, když volá někdo z call centra: „Nezlobte se, já sama nemohu nic rozhodnout, mám velmi zlého muže, tak už prosím nevolejte ☺.“

Vztahy v rodině jsou komplikované, vztahy ve farní rodině též. Myslím, že tomáškovští faráři a kaplani mají velkou výhodu – dáváme jim tak zabrat, že vůbec nemají čas přemýšlet o tom, zda jsou v kněžské službě šťastní či nikoli. Ale věřím, že mnozí kněží se cítí velice osamoceni a natolik opuštěni, že nedokážou najít odpověď na ono: „Bože můj, proč jsi mě opustil?“

Neneseme za to odpovědnost my všichni? Kolik našich modliteb, kolik obětí je věnováno kněžím, kteří se v dnešní tak těžké době věnují nám? Většina z nás by si poklepala na čelo, kdyby slyšela mou babičku, jak říká některému ze svým osmi dětí: „No

tak šup, udělej si obětinku.“ To když se potomkovi do něčeho ale opravdu strašně nechtělo.

Umí se naše generace obětovat pro druhé? Anebo bychom slovo obět z našeho slovníku raději vymazali – vždyť je tolik trápení, tak nač ještě nějaké oběti? Ale ty oběti nejsou navíc, jsou tu proto, abychom svá trápení dokázali unést. A hlavně abychom je pomáhali nést lidem kolem sebe. Chodíme-li občas na mši ☺, patří mezi lidi nám blízké i kněží. Co víme o jejich problémech? Vždyť mají kněžské svěcení – to samo o sobě jim přece dodává sílu! Ale o nic míň, o nic víc, než svátost manželství. A každý z nás, kdo v manželství žije, ví, že jsou chvíle krásné, ale i těžké.

Kolik radostných příprav, kolik pečení, vaření, zdobení kostela je kolem každé primiční mše svaté. Ale tím to pro nás věřící nekončí. Naopak, tady náš úkol teprve začíná! V každé farnosti by mělo být vše, co ke vztahu patří: přijetí, tolerantní řešení problémů, přátelství a naprosto zřejmé: „Hele, faráři (kaplane), nám na tobě fakt hodně záleží!“

Marie Sojka Veselá

P. S. Pastýř se stará o své stádo, jak nejlépe dovede, a není-li to stádo volů, splácejí mu stejnou mincí.

První svaté přijímání

Bylo to velkolepé i prosté, veselé i dojemné, tiché i jásavé, důstojné i uvolněné. První svaté přijímání při mši svaté v 9 hodin o slavnosti Nejsvětější Trojice – velký den pro dvacet šest nastrojených dětí, které už jsou (jak věří pan farář) tak velké a rozumné, že mohou vědoměji než za dob svého ještě dětštějšího dětství pěstovat přátelství s Kristem a čerpat nově životní posilu z Eucharistie. Navzdory možnému logickému očekávání, že tak staré děti

bude z celého obřadu přece jen nejvíce zajímat pyromanská chvíle rozžatých svící při obnově křestního slibu, slyšely jsme na vlastní uši od jedné z dnešních bíle oděných a krásně načesaných holčiček, že si „nejvíce vy-chutnala tělo Pána Ježíše“. Takže díky za tento krásný den – samotnému Bohu, laskavému panu faráři, dětské schole i všem účastníkům za chvíle radostného společenství. Ahoj!

holky Kepákovy

kostelů právě přicházejí... jen tak „nakouknout“ ... protože i jejich srdce hledá Bůh, volá a tluče, aby jak říká svatý Augustýn „prorazil hluchotu jejich srdce“ a mohl je „milovat více“ ... aby odpověděli na Jeho lásku, která trpělivě čeká.

Pevně věřím, že nejsme ateistický národ, že každý touží, ba prahne pro zakoušení Boží lásky, jen možná neví

jak a kde ji objevit. Jednu dobu jsem stála vzadu v kostele a modlila se za proudící dav lidí. Když přišli před Pannu Marii do míst, kde si každý mohl zapálit a položit k oltáři svíčku, takže ke konci večera jich tam hořely už desítky a desítky, mnozí zůstávali bezděčně stát. Jejich zraky se tiše vpíjely do světla svící ... a jen Bůh ví, co se odehrávalo aspoň na malý moment kdesi uvnitř. Z mnoha tváří bylo znát, že jejich srdce touží ...

Kéž Duch svatý nás nově naplňuje a my se stáváme směrčkami lásky pro všechny tyto žízňivé a hladové děti Boží, které bloudí v noci kostelů, kéž se do nich i do nás prolamuje Světlo Boží milosti.

KkK

Z farní charity

Bratři a sestry!

Setkáváme se na stránkách Tomáška naposledy před prázdninami a chtěli bychom vám všem poděkovat za přízeň a popřát pokojné prožití prázdnin a dovolených, radost ze všeho, co prožijete s Pánem, z odpočinku i nových dobrodružství.

Dostali jsme poděkování od Oblastní charity – služby Brno za peníze darované v postní almužně, můžete si je přečíst na charitní nástěnce.

Opět jste nám přispěli do charitní pokladničky značnou částkou peněz, tentokrát jsme je použili takto:

Likvidace Lepry	5 000 Kč
Pomoc pro Haiti	5 000 Kč

Stále také myslíme na nepokoji zmítanou Ukrajinu, Balkán postižený stoletou vodou a všechny trpící a potřebné ve světě i v našem okolí. Ať vám Pán posílá stále do cesty ty, kterým budete moci přinášet Jeho lásku a tak růst k Božímu království. Vždyť ti, kterým sloužíme, jsou naším obdarováním.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Složme všichni důvěru na Boha, vždyť On o nás pečuje.

1Petr 5,7

Každý člověk se může dostat do situace, že na něj dolehne nemoc, která bude dlouhá a která ho vyřadí z běžného života. Může v té době mít víc času, aby přemýšlel o svém současném stavu a hledal příčinu toho, co prožívá. Může se objevit myšlenka, že jeho nemoc je trestem za něco, co udělal špatně nebo za něco, co měl udělat, ale neudělal. Má si v této chvíli uvědomit, že Bůh je dobrotivý a že každého člověka volá, aby šel po správné cestě a dosáhl věčného života. Je správné, že se člověk nad svým životem zamýšlí a hledá v něm nedostatky, ale má si být vědom toho, že jeho život je ovlivněný vrozenými vlastnostmi, vlivem výchovy a prostředí, ve kterém žil a mnoha dalšími vlivy. Žádný člověk není schopen dokonale a objektivně posoudit svůj život a každý svůj skutek. Toho je schopen jenom vševědoucí Bůh. Jeho zhodnocení našeho života je naprosto objektivní a spravedlivé. My máme mít snahu poznat, zda v naší duši není něco, co narušuje náš vztah k Bohu a k lidem, kteří žijí v naší blízkosti. Může to být

neodpuštění něčeho, čím nám někdo ublížil, domnělá křivda, na kterou často vzpomínáme, závist, která plyne z toho, že si uvědomujeme úspěšnost druhého člověka a naši neúspěšnost a nedokonalost.

Nemáme se proto dívat na naši dlouhou nemoc jako na trest, ale jako na příležitost k tomu, abychom se lépe poznali a skutečně se změnili ve své duši. K tomu napomáhá každé přijetí svátosti smíření, která nejen odpouští naše hříchy, ale která současně vlévá do duše milosti, které usnadňují dokonalé poznání našeho skutečného stavu a dávají sílu k jeho změně. Máme si být vědomi, že v každé svátosti se setkáváme s Kristem, Božím Synem a že On ví, co potřebujeme a je ochoten nám to dát. Musíme se s Ním setkat s vírou a pokorou. Když budeme tak přistupovat ke dlouhé a bolestivé nemoci, neuškodí nám, ale prospěje a přispěje ke zdokonalení našeho duchovního života.

Takový přístup k životním situacím je těžký, a proto musíme často prosit o tento dar a snažit se spolupracovat s tím, co dostaneme. S Boží pomocí budeme schopni vždy prožít všechno, co se v našem životě vyskytuje, i když to bude z lidského hlediska těžké.

o. J. Šik

Všimli jste si?

„Chudí investují do života, a svoji budoucnost chtějí vidět v dětech. Bohatí investují do věcí. A je jasné, že investice do věcí, do sebezajištění věcnými hodnotami, coby násobky našeho ega, je silnější než ochota sloužit jinému životu, být tu pro něj“

Tak to jsou slova Benedikta XVI.

Je pravdou, že i v naší farnosti, přesněji řečeno při bohoslužbách, jsme my dospěláci v početní převaze. A tak veliký dík za všechnu tu drobotinu, předškoláky, kluky a holky školou povinné. Za novou dorůstající generaci.

Zrovna tak dík nás všech patří těm, kdo tuto generaci jakkoliv pozitivně formuje, jí slouží. Maminkám, které každou středu před večerní liturgií kolem sebe shromáždí houf

předškoláků nebo i začínajících školáček a neotřelou, srozumitelnou formou, předávají první tajemství víry.

Sloužit takto dětem, znamená také objevovat v nich skryté hřivny a talenty a pomáhat jim je používat.

Mistrem v objevu a formování je jedna maminka, mimochodem i dvojčat. Hudební těleso, které poskládala a kterému šéfuje, doprovází středeční večerní liturgii. Při poslechu vám určitě naskočí slova z Písma „jejich andělé teď hledí na tvář našeho nebeského Otce“.

Žehná jáhen Ivan

Noc kostelů

trochu jinak

Proběhla a není potřeba ji asi představovat. Možná je ale potřeba poděkovat a také spojit se v modlitbě. Poděkovat komu? Možná těm, kdo náš kostel postavili, opakovaně přestavěli po několikerém zničení, otláčeli si v modlitbě kolena, vyprosili u Panny Marie Svatotomské záchranu našeho města, radovali se i trpěli, děkovali i prosili ... možná prosili i za nás – lidi 2. tisíciletí ... bez nich by asi Noc kostelů nebyla ...

Poděkovat komu? Možná těm, kteří si organizačně ne úplně jednoduchou akci vzali opět na svá bedra. Děkuje Keprníkovi

a ??? též i ostatním, kteří slyšeli výzvu a přidali svou trošku do mlýna ... kněžím, sborům, hercům, lidem, kteří se starali o dětský program, modličům, razítkovačům, těm, kteří hostili kolemjdoucí vínem či kofolou, komunitě Emmanuel za duchovní program, všem hlídačům a směrovačům, všem těm, kteří se nebáli vzít smeták do ruky nebo umýt záchody a všem dalším dobrovolníkům.

Poděkovat komu? Možná především Bohu ... že smíme ... že smíme tuto akci dělat, že smíme patřit mezi jeho lid, že smíme tento chrám spravovat a starat se o něj, že smíme se tu modlit, čerpat z milostí, které nám tam ve štědré míře dává ... že smíme ... Je to velké privilegium, které stále přivádí k úžasu ... všechno je DAR ... Jak jsme si zasloužili, že Boha známe? Že máme tento obrovský poklad víry? Musíme s pokorou přiznat, že nijak ... a to nás vede, myslím, nejen k velké vděčnosti, ale taky žene k vytrvalé a snažné modlitbě za všechny, kdo o Noci